

Izhaja vsako sredo in petek.
Stane za celo leto 15 L
» » pol leta 8 »
» » četrt leta 4 »
Za inozemstvo celo leto lir 40.
Na naročila brez do poslani naročnine se ne moremo ozirati.
Odgovorni urednik: Polde Kemperle.

GORIŠKA STRAŽA

Št. 85 V Gorici, v sredo 30. novembra 1927

Leto X.

Nefrankirana pisma se ne sprejemajo. Oglasi se računajo po dogovoru in se plačajo v naprej. — List izdaja konsorcij »Gor. Straža«. — Tisk Katoliške tiskarne v Gorici, Riva Piazzutta št. 18.
Uprava in uredništvo: ulica Mameli šte. 5. (prej Scuole).
Telef. int. šte. 308.

Pomagajmo živinorejcu!

Od prijatelja živinorejca z dežele smo prejeli naslednja pobudna razmišljanja, ki jih z veseljem objavljamo:

K uvodnemu članku »Dvignimo živinorejo!« z dne 23. novembra: Pisec začena: »Marsikdo bo z bridkim nasmeškom na ustnih prebral zgornji naslov.« Je popolnoma na mestu. Tudi nadaljnja izvajanja, da je živinoreja v naših hribih glavni vir dohodkov in da se je zadnja leta mnogo storilo v podvig živinoreje, bodisi z izboljšanjem živine same kakor tudi hlevov, bodisi z umnejšim krmiljenjem, potrjujem. Z gotovostjo je bilo pričakovati v tej tako važni gospodarski panogi lepих uspehov. Toda kakor pobija toča žitna polja tako pobija današnja sramotna cena živine našo živinorejo. Ako živina ni dobro pitana, kar je pri nekaterih živalih nemožne doseči, posebno pri sedanjem čudnem razmerju med cenami boljših krmil, ki so zato potrebne, in med ceno živine, je sploh ni mogoče prodati.

Pisec nadalje tolaži, kot običajno, z boljimi časi in da bo tudi vlada v tem oziru storila svojo dolžnost in odredila, da bo živinoreji dana možnost obstanka. V to že verujemo, ker z vničanjem živinoreje bi trpelo splošno gospodarstvo.

O kakem napredku živinoreje pa pri sedanjih pogojih ni govora. Popolnoma zgrešena je misel, da bo obubožan kmet dober živinorejec. Kako naj ima veselje z živino kmet, katerega je ravno živina dovedla do gospodarske propasti? Predstavlja te si človeka, ki je bil v svojih upih tako prevaran kakor naš živinorejec! Za svoje trudapolno delo in mnoge skrbi, ki jih ima s svojo živino, nima nikakega primerne plačila. Nasprotno! Živino, ki jo je zredil s toliko vestnostjo in trudom, a je ne more več vzdrževati, mora pahniti od sebe za tiste bore lire, ki se mu po današnjih cenah nudi. Pri nakupu svojih potrebščin vidi, kako te lire malo izdajo, kajti cene teh za njega nujno potrebnih stvari niso v nobenem sorazmerju s cenami živine.

Nepotrebno je omenjati še vsakovrstne davščine in elementarne nezgode, ki obiskujejo kmeta posebno zadnja leta. Vse to združeno spravlja naše gospodarstvo v obupen položaj. Kako naj potem živinorejec, zakopan v dolgove in brez veselja do živinoreje, napreduje brez sredstev? Saj vidi, da bodo sad njegovega dela vživali njegovi upniki in razni vjedavci. Člankar je prepričan, da bo k rešitvi te krize veliko pripomogla knjiga: »Kako zdravimo živino«, katero je izdala »Goriška Mohorjeva družba«. To knjigo vsi živinorejci toplo pozdravljamo, ker bo gotovo nudila nešteto dobrih nasvetov in bomo hvaležni pisatelju in Mohorjevi družbi. Dvomimo pa, da bi ta knjiga pripomogla k rešitvi te živinorejske gospodarske krize. Za to bi bilo treba drugih pogojev: urediti cene živine sorazmerno z drugimi potrebščinami, to je zboljšati trg. To vprašanje naj v to poklicani činitelji rešijo in živinoreja se bo dvignila.

Kaj se godi po svetu?

Niso še popolnoma izzveneli zadnji udarci časnikarske polemike o francosko-jugoslovanski prijateljski pogodbi, že je buknila v svet vest o novi pogodbi, ki jo italijanski listi označujejo kot hiter odgovor jugoslovanski politiki. Italija je namreč sklenila z Albanijo zavezno in brambno pogodbo, ki so jo podpisali v glavnem mestu Albanije, v Tirani dne 22. novembra.

Besedilo pogodbe.

Prinašamo dobeseden prevod pogodbe, kot so jo priobčili laški listi. Glasi se:

»Italija in Albanija želita nanovo slovesno potrditi in razviti vezi solidarnosti, ki že obstajajo med obema državama, in posvetiti vse sile v to, da se odstranijo vzroki, ki bi lahko kalili mir, obstoječ med njima in med drugimi državami; priznavata koristi, ki izvirata iz tesnega sodelovanja obeh držav in nanovo poudarjata, da so koristi in varnost ene vzajemno vezane na koristi in varnost. Zato sta se odločili, da s to pogodbo skleneta obrambno zvezo, katere edini cilj je, ustaliti naravno razmerje, ki že obstoji med obema državama in zagotoviti politiko mirnega razvoja.«

Sledijo imena zastopnikov obeh držav z vsemi naslovi. Nato se začnejo posamezni členi.

»1. Vse prejšnje pogodbe, ki so bile sklenjene med visokima stranikama po sprejemu Albanije v Zvezo narodov, se bodo natančno in zvesto izpolnjevale v mejah, ki jih določujejo njihova besedila. Tako bo nastalo iskreno in popolno prijateljstvo med obema narodoma in med obema vladama; takisto vzajemna pomoč, ki se tako razume, da bo vsaka visoka stranka branila koristi in prednosti druge z isto gorečnostjo, ki jo uporablja pri branju svojih lastnih.«

2. Med Italijo na eni in Albanijo na drugi strani bo neizpremenljiva brambna zveza za 20 let, ki se bo lahko odpovedala v 18. ali 19. letu svojega trajanja. Ako se to ne bo zgodilo, se bo zveza potihoma podaljšala za enako dobo. Obe visoki pogodbenici boste uporabili vso svojo pozornost in vsa svoja sredstva za jamstvo varnosti svojih držav in za vzajemno brambo in rešitev proti vsakemu zunanemu napadu.

3. Radi obvez, ki sta jih sprejeli v prejšnjih členih, bosta visoki pogodbenici sporazumno delali za vzdrževanje miru. Ako pa bodo eni stranki grozili z vojno, ki jo ni ona izzvala, bo druga stranka uporabila vsa svoja najučinkovitejša sredstva, ne samo, da prepreči sovražnosti, ampak tudi, da zagotovi ogroženi stranki pravično zadoščenje.

4. Vsaka visoka stranka se obvezuje, da bo v slučaju, da bo vsako sredstvo sprave brezuspešno, izbrano, delila usodo druge s tem, da bo dala na razpolago zaveznicе vse svoje vojaške, finančne in kakršnekoli vire, ki so sposobni prispevati k rešitvi spora, to pa samo, ako bo ogrožena stranka tak prispevek zahtevala.

5. Obe visoki pogodbenici se obvezujeta, da ne bosta v slučajih, ki jih predvideva 4. člen, brez spora zuma sklepali ali začinjali pogajanja

o miru, premirju ali začasnem premirju.

6. Ta pogodba je bila podpisana v štirih izvornih izvodih, dva v italijanskem in dva v albanskem jeziku, ki so vsi enako verodostojni.

7. Ta pogodba se bo ratificirala, nato pa vpisala pri Zvezi narodov. Ratifikacijske listine bodo izmenjane v Rimu.«

Tako se glasi ta pogodba. Priloženi sta dve pismi, ki urejujeta

uporabo 4. člena,

ako bi izbruhnila vojna. Prvo pismo je pisal italijanski poslanik v Tirani Sola albanskemu zunanjemu ministru. Pismo se glasi:

Gospod minister. Glede na zavezno obrambno pogodbo, ki sva jo danes podpisala in še posebno na nezaželeni slučaj, da bo treba uporabiti 4. člen pogodbe, je živa želja italijanske vlade dati albanski vladi sledeča zagotovila in pojasnila:

V slučaju, da bi kaka tretja država grozila eni izmed zaveznic in bi bile vse možnosti mirne poravnave izrpane ter bi postala zahteva po vojaški pomoči zaveznic potrebna, bo vrhovno poveljstvo zavezniških čet v Albaniji prevzel albanski vrhovni poveljnik, v Italiji pa italijanski vrhovni poveljnik. Ob podpisu miru se bodo zavezniške čete, ki so prišle na pomoč drugi državi, morale vrniti v domovino z lastnimi sredstvi v času, ki ga bo določil vrhovni poveljnik, pod čigar poveljstvom so služile v zavezniškem ozemlju.«

Drugo pismo je pisal albanski zunanji minister Ilijo Vrioni italijanskemu poslaniku v Tirani. To pismo vsebuje dobesedno enaka določila.

Kaj pravi časopisje?

Vest o podpisu druge pogodbe v Tirani je takoj odjeknila po vsaj Evropi. Izmed množestvilnih časopisnih glasov o tem novem koraku italijanske zunanje politike podajamo samo mnenje belgrajske poluradne novinarske agencije Avala. Avala pravi:

»Belgrajska vlada je pred nekaj dnevi prejela iz Tirane vest o bližnji sklenitvi nove politično-vojaške pogodbe med Italijo in Albanijo. Jugoslovanskemu poslaniku v Tirani je bilo naročeno, naj sporoči predsedniku albanske vlade, da smatra belgrajska vlada, da je sklenitev take pogodbe od albanske strani čisto odveč, kajti Albaniji ne grozi od nobene strani nobena nevarnost. Ker pa je pogodba odveč, radi tega je tudi škodljiva, ker bo Albaniji naložila nepotrebne obveznosti, ki so politično kvarne, gospodarsko pa nesorazmerne z njeno gospodarsko močjo. Kot sedje smo morali izraziti svoje odkritosrčno mnenje. Pustili smo pa Albaniji, da sama odločuje v tej zadevi. To, seveda, kolikor se je tikalo albanskih koristi.«

Kar pa zadeva splošne evropske koristi in koristi tretjih v obče, je treba najprvo pogledati, v koliki meri se pogodba strinja z omenjenimi koristmi in z novim duhom, ki mora prevladovati v mednarodnih odnošajih. Značilno je dejstvo, da pogodba v nobenem delu ne omenja

ustanove Zveze narodov, niti določb pogodbe o isti Zvezi, kakor da bi ustanove in pogodbe ne bilo.

Edina točka, ki omenja Zvezo narodov, je končna določba, ki predvideva vpis pogodbe pri Zvezi narodov. To pa radi edinega dejstva, ker je glavno tajništvo Zveze narodov sprejelo zmotno načelo, da ne preiskuje, v koliko so vpisane pogodbe združljive s pravili Zveze, ako je znano razpoloženje ene pogodbenice. Verjeti moramo, da so tisto mesto uvrstili v pogodbo ne radi izraza spoštovanja, vsaj zunaj njega, nasproti Zvezi narodov, temveč iz želje, da bi to ustanovo osmešili.

Sklenitev te pogodbe hočejo označiti kot italijanski odgovor na francosko-jugoslovansko pogodbo. Vendar pa je jasno, da to ni točno. Prvič bi bil tak odgovor zelo šibek, ako tudi bi priznali, da imata obe pogodbi podoben značaj, kajti jasno je, da Albanija ne predstavlja take vojaške moči, da bi njena zveza z Italijo lahko ustvarila protiutež francosko-jugoslovanski zvezi. Takisto je jasno, da se taka zveza ni mogla pripraviti in skleniti v treh ali štirih dneh (zveza je bila načelno pripravljena že okoli 14. novembra) temveč, da je bila izdelana že dolgo časa, torej v dobi, ko francosko-jugoslovanska pogodba še ni bila znana. Italijansko-albanska pogodba ni nadaljevanje prejšnje politike. Dokazuje pa, da je bila sklenitev francosko-jugoslovanske pogodbe potreba za evropski mir.«

Izjava Avale je vzbudila v italijanskem tisku veliko razburjenje. Z njo se bo bavila tudi prihodnja številka uradnega lista fašistovske stranke »Foglio d'ordini«. Tudi francosko časopisje poudarja, da je nova pogodba le zapletla položaj na Balkanu.

* * *

Medtem se je na drugem koncu Balkana začela žaloigra, o katere koncu danes ne moremo še prav nič sklepati. Zopet je odšel eden tistih legendarnih balkanskih politikov, ki so znali pridobiti svoji domovini ugled med svetom. V četrtek 24. novembra zjutraj je namreč umrl romunski ministrski predsednik Joan Bratianu.

Njegovo življenje.

Rodil se je 20. avgusta leta 1864. Njegov oče je bil znan politik in poznejši dolgoletni ministrski predsednik v Romuniji. Mladi Joan je študiral v Parizu za inženirja (kot Pašić). Bolj ga je pa veselila politika. Leta 1895. je bil izvoljen v parlament, 1897. je prvič postal minister. Dobrih deset let za tem je postal ministrski predsednik in kot tak si je pridobil za Romunijo neverljive zasluge. Ustvaril je tako zvano veliko Romunijo in jo notranje ustalil. Skratka, Bratianu bo ostal zapisan v romunski zgodovini ni kljub temu, da njegovo delo ni bilo brez napak.

Novi položaj.

Takoj, ko je Bratianu izdihnil, je ministrski svet podal ostavko. Regentski svet je sestavo nove vlade poveril pokojnikovemu bratu Vintili Bratianu. Nova vlada, čisto enaka prejšnji, je izdala stroge ukrepe za vzdrževanje miru. Boji se nam-

Miren.

Naše »Slov. izobraževalno društvo« je bilo z običajnim odlokom razpuščeno. Društvo je bilo ustanovljeno kot »Katoliško delavsko društvo« leta 1891., torej pred 36. leti. Društvo je ustanovil takratni č. g. župnik Janez Lukežič. Duša prvega društvenega dela je bil takratni kaplan, č. g. Kalin, ki se je kot pevovodja in režiser trudil za društvene prireditve, ki so bile takrat v deželi prav redke. Pri društvu so v dobi njegovega delovanja posebno sodelovali g. Ignacij Leban, pok. nadučitelj Vodopivec, g. dr. Knaus, pok. g. Zakrajšek, g. Ivan Podobnik, posebno pa g. dekan Rožec in župnik Drašček. Ako smo koga pozabili naj nam oprostite. Društvo je delovalo od ustanovitve do ukinitve vedno po krščanskih načelih. Posebno je gojilo pri članih in vaščanih sploh krščansko-socialno izobrazbo in prepričanje. To delo je rodilo lepe sadove. Mnogo priprostitih delavcev je dobilo pri društvu tako izobrazbo, da so postali govorniki in organizatorji. Njegov večletni predsednik pok. Josip Cotič, po poklicu strojar, je pri društvu s posebno vnamo delal za krščansko-socialno izobrazbo ter zaslužil, da ga ima delavstvo v posebnem spominu. K njegovemu pogrebu je poslala Krščansko-socialna zveza svoje zastopstvo z zastavo sv. Mihaela. Društvo se je vedno borilo proti revolucionarnim naukom socializma in komunizma ter svoje člane vzgajalo v pravem krščanskem socializmu, ki sloni na temeljih Kristusa, na ljubezni do bližnjega. Ko se je naše društvo ustanovilo, so bile razmere za društveno delo precej težavne. Mladina ni bila dostopna za kaj dobrega. Plesi in poboji so bili na dnevnem redu. K društvu so pristopili samo starejši možje. Dolgega, vztrajnega dela je bilo treba, da je društvo polagoma pridobivalo mladino za društveno delo. Doseglo pa je društvo v tem oziru popoln uspeh. Pred vojno je imelo društvo nad 100 telovadcev članov, članic in naraščaja. Društvo je dajalo telovadne vaditelje po Vipavski dolini in Krasu. Priredilo je pred vojno in po vojni najlepše nastope na Goriškem, ki so nam še v dobrem spominu.

Pred vojno je imelo društvo tudi abstinečni krožek, ki je štel do 60 članov. Vedno je prirejalo dramatične prireditve in imelo prav dobre igralce. Leta 1911. je priredilo pod vodstvom č. g. Draščeka »Pasijonsko igro«, ki je prav dobro uspela. Leta 1905. je društvo razvilo svojo zastavo, leta 1909. otvorilo »Društveni dom«. Manifestacij našega društva so se vdeležili razni veliki delavci na polju krščanske prosvete in socializma, posebno pok. dr. Krek, ki je bil dvakrat pri nas. Društveno delo je nudilo celi generaciji domačinov pravo krščansko prosveto. Ob razpustu je štelo društvo 105 članov, skoro samih fantov in deklet.

Idrijske novice.

Tatovi.

Pretečeni teden so neznani uzmo- viči prišli v gostilniške prostore gospe Marijane Čuk ter odnesli za okroglo 400 lir raznih jestvin in drugih dobrot. Za tatovi ni sledu. — Okradena je bila tik pred svojo poroko.

Smrt.

Dne 25. nov. je v goriški bolnici na porodu umrla rudarjeva žena Ivana Mihevc. Revica zapušča enega malega otroka, N. v m. p. Žalujočemu možu in družini Rupnik iskreno sožalje.

»Goriška Straža«
v vsako hišo!

Iz širokega sveta.

Požar v Newyorku.

V Newyorku je pogorela petnadropna tvornica avtomobilov. Uničenih je nad 1000 avtomobilov. Tri osebe so ranjene, enega delavca pogrešajo. Škode znaša nad dva milijona dolarjev.

Zopet štirje Italijani na električnem stolu.

Dobro je še v spominu slučaj dveh italijanskih anarhistov Sacca in Vanzettija, ki so bili obsojeni na smrt in ubiti z električnim tokom. Pred par dnevi so na električnem stolu v Newyorku zopet umrli štirje Italijani (dva Giuliano, Barone in Capozzi). Bili so obdolženi roparskega umora in obsojeni na smrt. Milanski »Corriere della Sera« prinaša obširno poročilo o usmrtni. Poročevalec trdi, da je ameriška justica zopet zagrešila pravno zmotu.

Listnica Kmečke-delavske zveze in Političnega društva »Edinosti« v Gorici.

Odgovori na vprašanja mlinarjev.

1. Vprašanje: V naši občini ima več posestnikov svoje lastne mline, ki jih rabijo večinoma ali pa izključno le za svojo lastno porabo. Velikokrat se tudi zgodi, da sploh stojijo, ker ni vode, zlasti ob suši. Ali morejo kmetje tudi za mline te vrste zaprositi za licenco?

Odgovor: Zakon o discipliniranju mlinске obrti ne govori o mlinarjih, ki meljejo žito samo za lastno rabo in na drugi strani o mlinarjih, ki meljejo žito za prodajo. Zakon določuje pa, da mora vsak mlinar zaprositi pri prefekturi za posebno mlinarsko licenco, četudi melje le svoje žito za lastno rabo in četudi melje mogoče le par kg žita dnevno.

2. Vprašanje: Imam mlin, ki mi zmelje 20—50 kg žita dnevno. Ali moram tudi jaz plačati 100 lir pristojbine za obnovitev licence, kakor mlinar, ki zmelje 10 kvintalov dnevno?

Odgovor: Zakon določuje, da je treba plačati za novo licenco 110 lir in za vsakoletno obnovitev stare licence 100 lir takse za mline, ki zmeljejo do 10 kvintalov na dan. Po zakonu je torej prav vseeno, če zmelješ dnevno 10 kg žita ali pa 10 kvintalov. V vsakem slučaju je treba plačati 110, oziroma 100 L takse.

3. Vprašanje: Ali bi bilo mogoče doseči, da bi vlada oprostila takse kmete mlinarje, ki meljejo le svoje žito in za svojo rabo ali da bi takso vsaj znižala?

Odgovor: Dvomimo, da bi bilo mogoče doseči spremembo zakona o discipliniranju mlinarske obrti. Poizkusili bomo in naprosili poslanca Besednjaka, da bi posredoval pri ministristvu.

Listnica uredništva.

F. N. Idrija: Brez skrbi. Bog živil!

Na razna vprašanja kmetov, obrtnikov, krčmarjev, trgovcev, zdravnikov itd. ali morajo pristopiti k sindakatu, odgovarjamo naslednje: Po zakonu ni nihče primoran pristopiti k sindakatu. Pač pa mora vsak plačevati prispevek za sindakat, h kateremu spada po svoji stroki ali poklicu, če je vpisan ali če ni vpisan. Razume se, da morajo člani sindikatov plačati poleg zakonitega prispevka za sindakat še posebej članarino.

Na vprašanja mnogih staršev, če so po zakonu dolžni vpisati svoje otroke v »Balillo«, odgovarjamo: Po zakonu ni noben otrok dolžan pristopiti v »Balillo«. Otroci in starši imajo glede te mladinske organizacije popolno svobodo. Po zakonu jih ne sme tudi nihče siliti k pristopu.

POZOR!

Naznanjamo Vam, da imamo veliko izbero zimskega blaga, moškega in ženskega perila, pletenk itd. Imamo tudi mnogih moških izdelanih oblek, sukenj in površnikov

POZOR!

Lastna krojačnica, kjer izdelujemo obleke po meri; blago za obleko si vsakdo lahko izbere po lastnem okusu.

Cene zmerne!

STRUCHEL & PALUDETTO
GORICA - Corso G. Verdi 7 (zraven zelenjadnega trga).

Pisma naših izseljencev.

Podpisani pošilja pozdrave iz daljne Avstralije vsem članom in članicam bivšega prosvetnega društva »Slavec« na Banjšicah želeč jim obilo sreče v bodočnosti. Bog živi! Leopold Sedevčič, Sidney Avstralija.

Darovi.

Za »Slovensko sirotišče«: P. n. g. Ivan Mozetič, župnik v Ravnah, 15 L; trgovec z manufakturnim blagom g. Andrej Mavrič, v ulici Carducci v Gorici, nam je daroval blaga v vrednosti 350 L; p. n. g. B. Požniž v čast sv. Andreju 50 L. Srčna hvala!

POZOR!!

Velika zaloga mrtvaških potrebščin 20% ceneje kot povsod drugod. J. Saksida, trgovec z mrtv. predmeti. Dornberg št. 3.

Gospodarska zadruga na Reki pri Cerknem vabi svoje člane na

IZREDNI OBČNI ZBOR,

ki se bo vršil v nedeljo, dne 11. novembra 1927 ob dveh popoldne na Reki v hiši št. 8 z dnevnim redom:

1. Poročilo odbora o poslovanju;
2. Sklepanje o § 41 pravil;
3. Slučajnosti.

K polnoštevilni udeležbi vabi odbor.

Oglas! — Pred mesecem in nekaj dni se je naselil v Vipavi novi notar dr. Josip — Emil Gioseffi, Istrijan iz Poreča, ki je deloval prejkot sodnik in potem kot odvetnik, medtem ko je notar dr. Mosestigg premeščen v Trbiž.

Lepo posestvo v bližini večjega trga in rudnika na Štajerskem je na prodaj. Posestvo meri 35 oralov, od katerih je 18 oralov prvovrstnih njiv in travnikov, 1 oral vinogradov, ostalo gozd. Celo posestvo je lepo arondirano, ima visokoprtilično hišo z opeko krito in vsem potrebnim gospodarskim poslopjem. Celo posestvo z vsem inventarjem se proda za ceno 45 tisoč lir. Natančnejša pojasnila daje lastnik Janez Erjavec, Brezje št. 21. Rajhenburg, (Slovenija).

PRSNE BOLEZNI

(Zdravljenje prsne votline)

REVMATIČNE BOLEZNI

Dott. A. Mazzocca

Civiale — Via Carlo Alberto 8
Kabinet za žarke X, diatermijo, za zdravljenje z ultraviolettimi žarki, termolux in microscopia.

Sprejema vse delavnike od 10—12.

Teod. Hribar (nasl.) - Gorica
CORSO VERDI 32 - (hiša Centr. Posoj.)

Velika zaloga češkega platna iz znane tovarne Regenchart & Raymann, vsakovrstno blago za poročence kakor tudi velika izbira moškega in ženskega sukna.
Blago solidno!
Cene zmerne!

Sadjerejci! — Ako hočete saditi breskvina drevesa, dobite po L. 2.50 kos garantirana cepljena drevesca in sicer: »Majski cvet«, »Amsden-vadel«, »Triumf«, »Rdeča Magdalena« in »Alberta« v Podragi, pošta Št. Vid pri Vipavi, Jože Uršič.

Želim kupiti mrjasca »Hešve« ali vsaj mešane pasme, od 3—5 mesecev starega. Ponudbe naj se pošljejo na Ferdinanda Škerlj, Vrhpolje (Verpogliano), p. Vipacco.

Zgubil se je pes ovčje pasme, sliši na ime »Montelo«. Pošten najditelj naj g. avrne proti nagradi na naslov Pietro Sommaro, Tolmin 101.

ZOBOZDRAVNIŠKI ATELIE
ROBERT BERKA

Gorica, sedaj Corso Verdi 36.

Laboratorij otvoren že leta 1918. Sprejema od 9. do 12. in od 2. do 6., ob nedeljah in praznikih od 9.—12.

Zavod Dr. BONCINA-FINETTI

TRST, Via Fabio Filzi 23, V. n. Tel. 48-03

Zagotovljeno 3-dnevno zdravljenje

»ŠIJATIKE«

(Trganje v kolku)

Zdravljenje živčnega trganja v laktih in v bokih. — Sprejema od 10—12 in od 15—17.

PLJUČNE BOLEZNI

Dott. Cerretti

Radiološki kabinet je odprt: v Vidmu: Via del Sale 15 (vse dni) v Gorici: Via Barzellini 3 (ob sredah in petkih ob pop. urah).

Zdravnik

za zobe in usta

Dr. LOJZ KRAIGNER

sprejema

v GORICI

Piazza della Vittoria šte. 20

ACQUA DELL'ALABARDA

proti izpadanju las.

Vsebuje kinin in je vsled tega posebno priporočljiva proti prehladu in za ojačenje korenin. Steklenica po 6 lir — se dobiva v lekarni Castellanovich, lastnik F. Bollafio, Trst, Via Giuliani 42. — V Gorici, Via Carducci 9 pri Fiegel.